

DIJOUS, 22 DE FEBRER DEL 2001

Carmen Mariscal, la immaterialitat del cos

CONXITA OLIVER

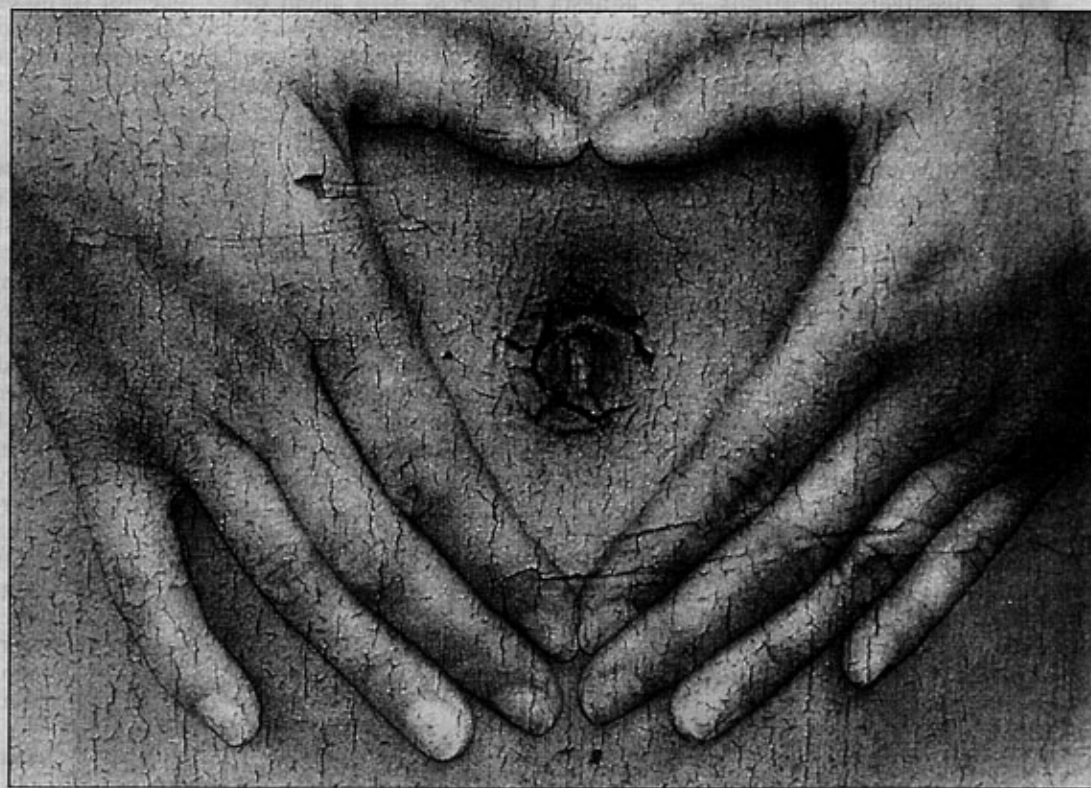
GALERIES

Carmen Mariscal. GALERIA LLUCIÀ HOMS. Consell de Cent, 315. Barcelona. Fins al 28 de febrer.

Carmen Mariscal. EL TERRAT. GALERIA SENDA. ESPAI 292. Consell de Cent, 292. Barcelona. Fins a finals de març.

Si ara fa dos anys Carmen Mariscal (Mèxic, 1968) va presentar a Barcelona una exposició que reflexionava sobre el ritual del casament, el mite de l'amor i la cerimònia purificadora del bany, a través d'unes peces/poema a cavall entre la instal·lació, el muntatge, l'objecte i la fotografia, ara mostra dues intervencions, la temàtica de les quals gira al voltant de la levitat del cos. Un cos desmaterialitzat, però, que ens parla de la seva condició física i emocional, dels seus desordres corporals i psicològics, de les seves carències materials i sentimentals.

A base de fotografies impreses sobre suports transparents, miralls, diafanitats i objectes col·locats a l'interior de les caixes/contenedor, Carmen Mariscal ens acosta a uns cossos femenins eteris, lleus, suspesos... a l'interior dels quals floten nines, sura una corona d'espí-

OBRA DEL 2000 DE CARMEN MARISCAL, DE LA SERIE 'ROTA'

nes, es digereixen unes branques seques, es passegen unes plomes o emergeix un cor de cera i claus. Uns elements en suspensió que ens evocuen diversos estereotips simbòlics, confrontats a un cos que ha perdut la seva carnalitat. Les imatges se superposen, es dupliquen i es traslladen, mentre que els motius es mesclen en un joc de realitats i de suggeriments, de presències i d'absències per connectar dos mons: el plàstic i el poètic.

En la instal·lació *Ayuno voluntario*, una taula està parada amb uns coberts plens de punxes i damunt del plat, un vídeo -de tres minuts de durada- projecta unes imatges amenaçadores d'una anorèxia que ens diu i repeteix desesperadament que per a ella el menjar és un monstre que se la menja. Aquí, aprofundeix en la malaltia i la patologia d'aquest problema social de desordre alimentari que desdibuixa la realitat fins a la mort.

A l'espai El Terrat de la Galeria Senda, proposa la instal·lació *Innata* (no nascuda encara) configurada per sis objectes transparents en forma d'ou, dins dels quals unes cares i uns cossos lluiten per sortir del seu empresonament que els ofega i els incomunica. En aquest cas, l'ou, en lloc de vida i gestació, esdevé el contenidor que atrapa i frustra qualsevol expectativa del desenvolupament de la personalitat.